Donderdag, 17 December 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 8781

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zonaags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG.
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Rommels staart afgehakt.

Belangrijke slag ter vernietiging van de as-troepen in Libye.

In Tunis wordt spoedig actie verwacht.

Duits tegenoffensief bij Stalingrad stukgeslagen.

HET OVERWICHT BERUST BIJ DE GEALLIEERDEN.

Een commentator van de Royal Airforce verklaarde, dat het overwicht thans „zeer ten gunste" is van de Geallieerden in de grote belangrijke strijd om de beheersing van de Tunische luchten. Een overzicht gevende, dat veel gunstiger was dan die tevoren in vele kringen konden worden vernomen, zeide hij, dat de grote strijdkrachten van de as, die haar basis op Sicilië hebben, om de een of andere reden niet zo doeltreffend zijn gebruikt als verwacht kon worden.

Hij zeide, dat de Geallieerden, hoewel zij niet het volledige meesterschap in de lucht hebben behaald, hun luchtsterkte hebben opgevoerd sedert de consolidering en samentrekking van de Geallieerde linie voor Bizerte en Tunis, welke het slagveld dichter naar de bruikbare luchtbases heeft gebracht.

Wijzende op de lange serie van aanvallen op de voorraadlinies van de as, verklaarde de zegsman, dat hun doeltreffendheid is aangetoond door de klachten, die van vijandelijke gevangenen werden gehoord. Deze zeiden, dat zij niet voldoende benzine en ammunitie hadden.

Over het algemeen, merkte de zegsman op, bestaat er geen twijfel aan, dat de vijandelijke luchtmacht „zeer ernstig gerekt" is.

Hij was van mening, dat de luchtmacht van de As op Sicilië voornamelijk door gebrek aan brandstof en andere voorraden is gehinderd en dat het Britse eiland Malta in de Middellandse Zee daarentegen genoeg olie had voor alle vliegtuigen, die erheen konden worden gezonden. Hieraan voegde hij toe, dat de As nog altijd een grote meerderheid had in transportvliegtuigen (Londen, (AP) 16.12).

ROMMEL VLUCHT NAAR TUNIS.

James King seint uit Londen:

Onder een hevig bombardement van Noordamerikaanse en Britse vliegtuigen poogde Rommel de overblijfselen van zijn leger intact te houden om daarmede te vluchten en Britse waarnemers zeiden, dat deze vlucht misschien helemaal naar Tunis zal worden voortgezet waar de Geallieerden de wedstrijd om het meesterschap in de lucht winnen.

Montgomery's troepen bewegen zich niet zo snel voort als zijn sappeurs de weg konden zuiveren van een ongekend aantal landmijnen en vallen. Men gelooft, dat zij reeds Nofilia bereikt hebben op 200 kilometer ten Westen van El Agheila.

Wat de radio van Rome noemde een „strategische terugtrekking" scheen zich meer te ontwikkelen in een gedesorganiseerde terugtocht, waarbij de Geallieerde bommenwerpers wrakstukken veroorzaakten, die Rommels verkeerslinies urenlang blokkeerden. Tengevolge hiervan werden onopzettelijk concentraties gevormd van Rommels pantserstrijdkrachten, die schitterende mikpunten boden voor de Geallieerde bommenwerpers.

Zo werd een brand veroorzaakt nabij het vliegveld van Marble Arch, op 65 kilometer ten Westen van El Agheila, waardoor een verwarring werd veroorzaakt en de terugtrekking van de as urenlang werd vertraagd.

Ingelichte bronnen zeiden, dat niets opzienbarends moet worden verwacht, aangezien Rommel meer op zijn mijnen rekent dan op zijn hardnekkige achterhoede-gevechten om de opmars van het 8e leger te vertragen.

Rommels mijnenleggings-tactieken hebben op zulk een grote schaal plaats, dat zij enigszins op een vloot-strategie willen lijken, wanneer grote aantallen worden gebruikt om de terugtocht van kruisers te dekken.

Men is steeds meer van mening, dat Rommel rechtstreeks met zijn circa 50.000 man naar Tunis zal vluchten om zich te voegen bij Generaal Nehring. In verband hiermede wees men erop, dat ingeval hij zou pogen stand te houden bij Misurata, hij het gevaar zou lopen uit het Zuid-Oosten te worden geflankeerd en hoewel er geen oasis is, is de haven slecht met slechts één pier waar het water ongeveer 2½ meter diep is. Indien Rommel naar Tunis gaat, betekent dat een terugtrekking van meer dan 1600 kilometer sedert Montgomery het getij deed keren in de slag van El Alamein op 4 November (Londen, (AP) 16.12).

DE SLAG AAN DE KUST VAN LIBYE.

Het Duitse nieuwsagentschap DNB zeide in een uitzending voor het buitenland, dat de Britten 20 tanks verloren in een slag, die enkele uren duurde langs de Noordafrikaanse kustweg. Men maakte evenwel geen referte naar Rommels positie (Londen, (AP) 16.12).

De vooruitgeschoven eenheden van Generaal Montgomery, die zich „ergens ten Westen van El Agheila" bevinden, hebben — naar men meent — een gevecht van zeker belang geleverd met de achterhoede van Rommel en een aantal gevangenen gemaakt. Terwijl de vooruitgeschoven Britse elementen de vijandelijke achterhoede opruimen zijn de Geallieerde luchtstrijdkrachten tot de algehele aanval overgegaan (Caïro, (AP) 16.12).

DE FRANSE VLOOT BIJ TOULON

De Britse Admiraliteit deelde mede, dat foto's, die genomen zijn door de Royal Airforce van de Franse vloot het bewijs leveren „van de doeltreffendheid, waarmede de Franse zeelieden hun bittere taak ten uitvoer brachten". Men zeide evenwel, dat uit deze foto's geen nauwkeurig beeld getrokken kan worden wat betreft de overblijfselen der Franse vloot. De foto's werden op 28 November genomen nadat de Duitsers Toulon hadden bezet en de Fransen eigenhandig hun schepen tot zinken brachten, teneinde deze niet in de handen der nazies te laten vallen. De Britse Admiraliteit verklaarde, dat nog vele schepen in brand stonden, zodat op de foto's donkere punten, die zijn veroorzaakt door het rook, vertonen. Behalve de kruisers, die in brand stonden, vertoont de foto nog andere schepen, die op hun zijde liggen of tot zinken zijn gekomen. Men zeide verder, dat „de vernieling, die kon zijn teweeggebracht in verschillende delen binnen het schip zelf niet door een luchtfoto kan worden aangetoond. Het bovendek van het slagschip „Strasbourg" bijvoorbeeld ligt niet onder water, doch er zijn tekenen, dat het schip tot zinken is gebracht en aan de grond is gezet" (Londen, (AP) 16.12).

EEN BALKAN-RAAD VAN DE AS.

Een bericht van Tass uit Istanbul zeide, dat het Duitse Hoofdcommando een „Balkan Raad" heeft ingesteld op verzoek van Gestapo-baas Heinrich Himmler. Als bestuurshoofden van de Raad noemde het Hoofd Commando Generaal Alexander Loehr, den Duitsen Commandant in de Balkan en Gouverneur van Beograd en twee Generaals van de élite-garde troepen: Wolff en Schmauser. Zij hebben de volmacht om het Balkan-schiereiland van anti-Duitse elementen te ontdoen. Leden van de Raad zijn Generaal Kurt Daluge, Protector van Boheme-Moravië; Maarschalk Ion Antonescu, de Roemeense dictator; Generaal Geloso, de Italiaanse Commandant van de bezettingstroepen in Hellas en andere militaire figuren van de as in de Balkan.

Tass zeide, dat naar verwachting vele massa-huiszoekingen en arrestaties door de Raad zullen worden bevolen, gelijk aan de opruiming van de anti-as elementen in Sofia. De astroepen zullen waarschijnlijk gecoördineerde operaties uitvoeren in een poging de guerrilla's te verdrijven van de kustzones in Joegoslavië, Hellas en Albanië (Moskou, (AP) 16.12).

DUITSE VRACHTTREIN IN BELGIË OPGEBLAZEN.

Het Belgische nieuwsagentschap deelde mede, dat Belgische saboteurs een vrachttrein met dynamiet hebben vernield en twee grote gebouwen in brand hebben gestoken, welke dienden tot verblijf van Duitse bezettings-officieren.

De trein, die geladen was met bouwmaterialen, was bestemd voor Rusland waar de materialen zouden worden gebruikt voor de bouw van winterverblijven. De trein werd opgeblazen toen hij het Winryck Station te Antwerpen binnenliep. In Saint Nicolaus tussen Antwerpen en Gent brak tegen middernacht een brand uit in de kantoren van de Duitse arbeidsbeurs voor het oproepen van Belgische arbeiders. Een gelijksoortige brand deed het hoofdkwartier voor het Duitse landbouwonderzoek nabij Luik in vlammen opgaan. Het agentschap zeide, dat de Duitsers snel tegenmaatregelen troffen met het vatten van gijzelaars en het opleggen van boeten tot een bedrag van 100.000 dollar in beide steden (Londen, (AP) 16.12).

DUITS KOOPVAARDIJSCHIP DOOR BRITSE MARINE ONDERSCHEPT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Een vijandelijk koopvaardijschip van ongeveer 5000 ton werd op de Atlantische Oceaan door patrouilles onderschept, terwijl het poogde de blokkade te doorbreken."

De Admiraliteit weigerde de droge bekendmaking uiteen te zetten, doch marine-waarnemers merkten op, dat de term „onderschept" gewoonlijk wordt gebruikt wanneer men bepaalde inlichtingen betreffende een schip, dat werd veroverd of tot zinken gebracht, voor den vijand verborgen wil houden (Londen, (AP) 16.12).

TELEGRAAF-VERBINDINGEN VICHY — NOORD-AFRIKA VERBROKEN.

De radio van Vichy maakte bekend, dat de telegraaf-verbindingen tussen Frankrijk en West-Afrika verbroken zijn in opdracht van Pierre Boisson, den Gouverneur-Generaal van West-Afrika (Londen, (AP) 16.12).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): 1) Op 13 December vernielden de Noordamerikaanse patrouilles op het eiland Guadalcanal twee Japanse machinegeweerstellingen en doodden zij de bedienaars daarvan. 2) Op 14 December vielen Noordamerikaanse bommenwerpers het vijandelijke vliegveld aan te Buin op het eiland Bougainville. Geen vijandelijke vliegtuigen werden ontmoet en geen weerstand van het vijandelijk afweervuur werd ondervonden. 3) Op 15 December viel een strijdmacht van duikbommenwerpers van het Corps Mariniers van Guadalcanal tegen het middaguur de Japanse installaties aan te Munda op Nieuw Georgië. Geen vijandelijke weerstand werd ondervonden. De resultaten werden niet waargenomen" (Washington, (AP) 16.12).

EEN VERKLARING VAN LORD STRABOLGI.

Lord Strabolgi verklaarde in het Britse Hogerhuis, dat de Regering „te vaag" is in het maken van plannen om de oorlog hulp aan Europa te bieden. Hij stelde de benoeming voor van een Directeur tot leniging van de nood in de bezette landen, gelijk Herbert Lehman thans in de Verenigde Staten is. Strabolgi zeide, dat het plan thans van „groot strategisch belang" zal zijn, indien het de landen, die door de nazies beheerst worden, ervan overtuigt, dat zij ogenblikkelijk hulp zullen krijgen om hun industrieën te herstellen. Hieraan voegde hij toe, dat China ook veel hulp nodig heeft (Londen, (AP) 16.12).

Het nieuws van vandaag.

Een grote Duitse strijdmacht, die numeriek groter was dan die van de Russen, werd teruggeslagen ten Zuid-Westen van Stalingrad in de nabijheid van Kotelnikovski, na te hebben gepoogd de Russische defensie te doorbreken. Alzo is een eind gemaakt aan het kortstondig leven van een Duits tegenoffensief, dat tot doel had de Russische omarming bij Stalingrad te verbreken. In de stad zelf werden hele huizenblokken door de Sovjets omsingeld waarna de nazies er werden uitgeroeid.

Aan het Centrale front rolt het Russische offensief ook onhoudbaar voort. De ene plaats na de andere wordt genomen en ten Westen van Rzhev worden de Duitse sterktepunten verder opgeruimd (blz. 3).

In Libye gaat het al even slecht voor de nazies. De troepen van Generaal Montgomery hebben namelijk kans gezien de strijdmacht van Rommel door midden te snijden en thans is een slag gaande om deze achterhelft stuk te hakken.

De Geallieerde luchtmacht helpt hierbij krachtig mede en bestookt op meedogenloze wijze den vijand, die thans wel hopeloos verloren schijnt te zijn. In Tunis worden ook voorbereidingen gemaakt voor het uiteindelijke offensief om de As in zee te smijten. Naar van het slagveld door den AP-correspondent gemeld wordt begint de grond een weinig te drogen en zijn de Astroepen van Medjez el Bab teruggeslagen. De Geallieerde vliegtuigen bestoken onophoudelijk de vijandelijke havensteden en uit Caïro wordt gemeld, dat een van deze aanvallen acht uren aan een stuk duurde.

Admiraal Jean François Darlan heeft intussen de Geallieerde correspondenten bijeengeroepen in zijn mooie villa in Noord-Afrika en een verklaring afgelegd over zijn bedoelingen. „Ik zoek geen persoonlijke ambities", aldus de Admiraal, die steeds als een opportunist bekend heeft gestaan. Vanzelfsprekend heerst er in Londen en Washington de nodige sensatie over de verklaringen van Darlan, wiens figuur nog meer naar voren werd gebracht door hetgeen hij schreef in antwoord op vragen, die door den AP-correspondent Wes Gallagher gesteld werden (blz. 3).

Wat hiervan het belangrijkste is is de mededeling, dat alle Franse vlootstrijdkrachten van Dakar, Alexandrië en andere Afrikaanse havens, met de Geallieerden samen zullen strijden ter vernietiging van de As.

Darlan: „Ik heb geen persoonlijke ambities".

Franse vloot-eenheden van Dakar, Alexandrië, etc. zullen met de [illegible] Geallieerden samen vechten.

Grote meerderheid van Geallieerde luchtmacht in Noord-Afrika.

Spanje roept derde lichting op voor dienst.

EEN BELANGWEKKENDE PERSCONFERENTIE VAN DARLAN.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Admiraal Jean François Darlan zeide in een formele verklaring: „Frans Afrika moet met de Geallieerden de grootste militaire inspanning doen om Duitsland en Italië te verslaan". De vroegere Commandant van al Vichy's strijdkrachten ontkende persoonlijke ambities te hebben als motief waarvan hij zich bij de Geallieerden voegde. Hij zeide, dat het Franse volk, „zodra het vrij komt van het juk van de As zelf zal beslissen welke vorm van Regering en welke nationale politiek het verlangt".

Darlan zeide tot Noordamerikaanse en Britse correspondenten: „Ik heb nadrukkelijk en herhaaldelijk verklaard aan den Opperbevelhebber Generaal Eisenhower, dat ik bij het leiden van Noord- en West-Afrika tegen Duitsland en Italië in de gelederen van de Verenigde landen geen bijstand of steun zoek voor mijn persoonlijke ambitie".

Staande naast Darlan, terwijl deze de verklaring aan de correspondenten voorlas in zijn luxueuze villa, was Robert Murphy, President Roosevelts speciale vertegenwoordiger.

Darlan, die door Luitenant Generaal Dwight D. Eisenhower werd erkend als Hoge Commissaris van Frans Afrika, zeide: „Nu zij ten laatste zijn bevrijd van de Duitse en Italiaanse restricties zullen de Franse autoriteiten in Afrika de situatie herstellen overeenkomstig de Franse nationale tradities".

De Admiraal, die tuurde door zijn bril met hoornen montuur terwijl hij de verklaring las, zeide, dat de volgende stappen reeds gedaan zijn: „Maatregelen zijn getroffen om ogenblikkelijk een eind te maken aan elke Joden-vervolging, die het resultaat mocht zijn geweest van wetten, die onder Duitse druk door Frankrijk zijn ingevoerd; De algemene amnestie is verleend aan hen, die gevangen werden gezet omdat zij hun sympathie met de Geallieerden betuigden; Een groep van 'representatieve particulieren' wordt georganiseerd om te werken met Darlan teneinde in een adviserende en consulterende hoedanigheid de officiële zaken af te handelen'; gevangenen en geïnterneerden van de Verenigde Landen zijn prompt vrijgelaten en hun reis naar de kust is besproken" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 16.12).

DE DUITSERS HADDEN DARLAN BIJ DE KEEL.

Een bericht van het Britse nieuwsagentschap van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika zeide, dat Darlan op een persconferentie mededeelde: „De Duitsers hadden mij bij de keel vast". Tevens verklaarde Darlan dat de samenwerking met de Duitsers aan hem was opgedrongen. „Elke beweging, die ik maakte, alles wat ik zei of deed en elkeen met wien ik sprak, kwamen onder het meest nauwkeurige Duitse toezicht". Hieraan voegde hij toe: „Er waren altijd spionnen rond mij" (Londen, (AP) 16.12).

REACTIE OP DE VERKLARING VAN DARLAN.

De verklaring, welke Darlan in Noord-Afrika aflegde, bracht in Londen reacties teweeg, die uiteenhepen van verbijstering tot ongeloof en een hernieuwd dispuut over zijn overeenkomst met Eisenhower.

De meeste Britten beschouwden de verklaring als een poging om de critiek te niet te doen, die omtrent zijn positie geleverd werd en zijn uitgesproken bedoeling om zich na de oorlog in het particuliere leven terug te trekken werd door velen beschouwd als een poging om de Britse opinie zich te doen neerleggen bij de overeenkomst.

Emmanuel Shinwell, een Arbeidslid van het Parlement en een bittere criticus van de samenwerking met den Admiraal, zeide: „Darlan moet worden beschouwd slechts in de hoedanigheid van de diensten, die hij kan leveren. Als wij in Noord-Afrika slagen, kunnen wij met Darlan doen gelijk wij wensen."

Een zegsman van De Gaulle's organisatie van Strijdende Fransen zeide als commentaar: „Darlans gehele loopbaan heeft bewezen, dat zijn enige motieven persoonlijke zijn. Hij zegt, dat de Duitsers hem dwongen om samen te werken met hen. Doch zij dwongen hem niet om al de hoge posten in Vichy te aanvaarden, die hij bezette. Vele andere Fransen vluchtten. Hij bleef en werkte met hen samen" (Londen, (AP) 16.12).

ROOSEVELT EN DE VERKLARING VAN DARLAN.

Aan de verklaring van Darlan in Noord-Afrika werd door President Roosevelt de volgende inleidende paragraaf toegevoegd: „Sedert 18 November heeft het volk van Noord-Afrika veel bijgedragen in de oorlogsinspanning der Geallieerde Landen. Door deze daad hebben zij zich definitief aan de zijde geschaard van de bevrijding. In verband hiermede ben ik door Generaal Eisenhower op de hoogte gesteld, dat Admiraal Darlan de volgende verklaring heeft afgelegd" (Washington, (AP) 16.12).

NIEUWE LICHTING IN SPANJE OPGEROEPEN.

De klasse 1939 in Spanje kreeg opdracht zich op 20 December voor dienst aan te melden. Dit is derde klasse, welke is opgeroepen sedert de gedeeltelijke mobilisatie werd bevolen op 16 December (Madrid, (AP) 16.12).

STAKING VAN KRANTEN-VERDELERS IN NEW YORK.

Een staking van de krantenverdelers hield de meeste nieuwsbladen van de stad New York voor de derde dag buiten circulatie. De Bond van dagblad- en postverdelers en de Vereniging en Uitgevers in New York hielden afzonderlijk de gehele nacht vergaderingen zonder tot een doeltreffende regeling te komen, welke weer het afleveren van de nieuwsbladen aan postkantoren, kiosken en winkels zou toestaan (New York, (AP) 16.12).

Curaçao,

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	1074
2e prijs	8641
3e prijs	2253
4e prijs	11878

HET BEZOEK VAN MEESTER MAX P. L. STEENBERGHE.

Het programma, dat is opgesteld in verband met het bezoek van den Heer Mr. Max. P. L. Steenberghe aan ons staatsdeel, is als volgt: **Heden,** Donderdag zal een bezoek gebracht worden aan de beide Zeemanshuizen; **Vrijdag:** bezoek aan de C.P.I.M.; **Zaterdag,** zal Meester Steenberghe samen met Zijne Excellentie den Gouverneur een bezoek brengen aan Aruba. **Zondag** om 17 uur zal er vermoedelijk een persconferentie gehouden worden ten Gouvernementshuize door den Heer Steenberghe.

„TOONTJE HEEFT EEN PAARD GETEKEND".

„En ik zit aan het hoofd van de tafel op het punt om gekroond te worden" met deze woorden eindigt Mevrouw Molly Parsons de geestige comedie: Toontje heeft een paard getekend, die gisteravond in de club Asiento werd opgevoerd. En inderdaad Mevrouw Parsons kon zo spreken maar niet minder zou zo kunnen spreken Mevrouw Johanna E. C. Kreps — Willemsen, want als er van de speelsters en spelers een gekroond zou moeten zijn, dan zou het zeker Mevrouw J. E. C. Kreps — Willemsen zijn, die op waarlijk volmaakte wijze haar rol vertolkte.

Het was zeer prettig, dat een overvolle zaal te genieten zat van: Toontje heeft een paard getekend. En zo het maar een simpel paard geweest ware, dan zou het spel wellicht niet zo veel geestigheden en overvloed van vrolijkheid te berde gegeven hebben, Maar het was geen gewoon paard, dat Toontje tekende op de muur naast vaders spreekkamer Het was een onnet paard, en indecent paard. Het was zulk een paard, dat de half idiote dienstmeid van Toontje's ouders niets beters wist dan haar kuisheid te beschermen in de vlucht. Zijn hogelijk verontwaardigde pap, de Heer Willem J. Stok, staarde zich blind op de onnetheid van het paard en zag Toontje reeds bengelen en draaien aan galg en rad. Zijn moeder, Mevrouw Elisabeth M. C. Soederhuizen — Soederhuizen, waardeerde de waarheidsgetrouwe visie van Toontje's kinderbrein. En uit het getekende paard van Toontje ontstaat een grote verwarring in het familieleven van de Parsons en de Flemings.

De Engelse schrijver Leslie Storm, wiens geest waarschijnlijk geheel vervuld was met waarheidsgetrouwe en voor de nette mensen onnette dingen, tekende fel en scherp de karakters van Toontje's familieleden.

De régisseur Marinus C. J. Carrière wist voor de te vertolken rollen de juiste mensen uit te kiezen met het gevolg, dat het spel in bijkans alle opzichten af was. De toneelvereniging „Emmastad" heeft wel een zeer goede leider in hem gevonden.

De moeder van Toontje, Mevrouw Elisabeth M. C. Soederhuizen — Soederhuizen speelde zo natuurlijk, dat de verwantschap met dien echten openhartigen jongen overduidelijk bleek. Alle Toontjes moeten zulk een moeder hebben. Van het begin tot het eind wist zij met haar spel te boeien.

Toontje's vader, de Heer Willem J. Stok, gaf uitstekend zijn rol weer. Wij geloven gaarne, dat Toontje voor hem een puzzle was en dat de keurige, correcte dokter een minder gezonde geest meende te zien in Toontje's hoofd, dat zulke onnette beelden in zich ronddroeg.

De Heer William G. Monkhorst, de grootvader van Toontje, die door zijn vrouw gedreven wordt naar het burgemeesterschap van Londen, is een prachtig type, die geheel is opgenomen in de levensbeslommeringen van zijn vrouw. Zijn eigen leven wordt volkomen geleid door zijn ega en slechts de gevolgen van Toontje's onnette tekening zijn in staat om hem zowel uit de band als uit de broek te doen springen. En hij springt goed uit de band, zo zelfs, dat zijn alles leidende vrouw enige ogenblikken de toestand niet meer meester is.

Mevrouw Johanna E. C. Kreps— Willemsen speelt de grootmoeder van Toontje. Zij is de spil van de familie. Haar immer bedrijvige geest en niet minder bedrijvig lichaam is de motor van de familie. Iedere ochtend opnieuw praalt zij als een vorstin aan het hoofd van de ontbijttafel en opent zij een nieuwe campagne. Nimmer tot rust is zij een en al bedilzucht geworden, die met een ongeëvenaarde vitaliteit haar doeleinden nastreeft. En toch is zij een lieve moeder, waarvan haar dochter terecht zegt, dat zij een schat is. Haar spel is af. Zodra zij op het toneel komt, wordt iedereen gegrepen door haar roerige geest, die alles leiden wil in haar banen en die met een acrobatische handigheid zo natuurlijk mogelijk de tegenstrijdigheden aan elkander knoopt. Mevrouw Johanna E. Kreps— Willemsen was waarlijk de vrouw, die Leslie Storm uitbeelden wilde.

De Heer Carel F. Spangenberg, de overgrootvader van Toontje, was een grootvader zoals velen die gehad hebben en op zijn minst zouden willen hebben. Zijn snedige opmerkingen en keurig spel wekten veel vrolijkheid in de zaal. Misschien zou er iets aan te doen zijn, dat opa's kaalheid wat minder onnatuurlijk zich aanpaste aan des Heren Spangenbergs eigenlijke hoofd.

Mevrouw A. H. G. Broek—de Fremery speelt de bruid en gaat tezamen met haar moeder op in het kopen van een uitzonderlijke uitzet. Meegesleept door moeders drukte en grootheidsinzichten is zij onbewust de schuld van een minderwaardigheidscomplex bij haar aanstaande. Natuurlijk is haar spel, en de gevoelens, die onderscheidenlijk bij haar moeten opkomen, vinden in haar een zuivere vertolkster.

De Heer Jan L. Soederhuizen is de verloofde, die — eigenlijk berooid — door de drukte van zijn aanstaande schoonmoeder geen kans krijgt zichzelf eens te uiten. Hij hangt er in de bruidsdagen maar bij, en om er eens uit te wezen, wipt hij met zijn aanstaande schoonzuster naar Dieppe, waar zij in dat heerlijke Franse kroegje een beetje gechampagneerd een kostelijke scene ten beste geven. Deze rol wordt wel zeer juist weergegeven.

De huishoudster van de familie Fleming, Mevrouw B. Erkelens—Fresco, is een echte oude getrouwe, die dol op Toontje een lans breekt voor haar mede-dienaresse Rosa, die wegens een te groot hart een amoureuse affaire afwikkelt met een corporaal in des dokters woning. Dit onnet gedoe van Rosa en daarenboven nog het onnette paard van Toontje zijn wel tezamen de oorzaak, dat des dokters gal overloopt en hij in botsing komt met zijn vrouw, die hem verlaat. De huishoudster is werkelijk prachtig en haar argumenten ter Rosa's verdediging zijn van een kostelijke humor

De overige rollen waargenomen door Mevrouw E van Tongerloo —van Dorp en de Heren F. Keulemans. R. F. Kutsch Lojenga en W. Resoort werden juist weergegeven. De Heer Keulemans als de volksredenaar gaf zijn rol wel juist weer, alhoewel wij de figuur van den volksredenaar niet geslaagd vinden.

Buiten de grote lof, die de régisseur, de Heer M. C. J. Carrière, verdient, komt veel van het slagen van dit stuk toe aan de stille medewerkers, zoals de Heren H. P. L. Beyerbergen van Henegouwen en M. Hagendoorn, die de schitterende décors verzorgden.

Ook Mevrouw A. Willemse—Ter Stall, de souffleuse en de Heren H. D. Segaar en A. H. Willemse, de grimeurs en de Heer A. M. de Mol, de inspeciënt hebben allen op hun wijze uitstekend bijgedragen tot een volkomen welslagen.

Het is te hopen, dat nog heel velen deze comedie gaan zien. De toneelvereniging „Emmastad" verdient met dit stuk overvolle zalen. Ieder, die een echt prettige en geestige avond wil doorbrengen, ga naar: „Toontje heeft een paard getekend".

Zoals men weet zal morgen om 20.15 uur een opvoering gegeven worden voor de Nederlandse Marine en Koopvaardij en Nederlandse militairen.

DE BISSCHOPPELIJKE NIJVERHEIDSSCHOOL.

Gistermiddag had in de Bisschoppelijke Nijverheidsschool de uitreiking der diploma's plaats van het eindexamen der school en van de cursus E.H. B. O. De Apostolisch Vicarius van Curaçao, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Veriet O.P. was met secretaris Pater Willibrordus Brada O.P. aanwezig. Ook waren daar Mevrouw Van Klooster — Rot en Zuster Reginalda. Zijne Hoogwaardige Excellentie gaf Zelve de diploma's uit, nadat eerst Mejuffrouw Bea Penha het bestuur van de school en de Zusters bedankt had voor alle zorgen aan de meisjes besteed.

Ook Zijne Hoogwaardige Excellentie sprak de aanwezigen toe. Blij was de Apostolisch Vicarius, dat alle meisjes geslaagd waren, alhoewel deze blijdschap getemperd werd door het feit, dat de meisjes nu de school gingen verlaten en het leven ingingen. Z.H.E. hoopte, dat de meisjes het contact met de Zusters zouden blijven behouden en wenste haar van harte veel succes toe in het leven. Met de beste wensen voor de school, besloot de Apostolisch Vicarius.

KERST- EN NIEUWJAARS-TELEGRAMMEN.

De Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst deelt mede, dat dit jaar Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen met vaste text alleen voor Suriname aangenomen worden en wel tegen *f* 1,50 per telegram. Daarvoor staan 23 vaste texten ter beschikking. De telegrammen moeten van een volledig adres voorzien zijn.

Gelukstelegrammen met willekeurige inhoud naar het buitenland zijn niet toegelaten.

DR. DA COSTA GOMEZ EN MONGY MADURO PLAATSVERVANGENDE RECHTERS.

Met ingang van gisteren, 15 December 1942, zijn tot plaatsvervangende rechters benoemd: Meester Doctor Moises Frumencio („Maurits") da Costa Gomez en de Heer Salomon Abraham Levi („Mongy") Maduro, beiden te Willemstad.

GESLAAGD.

Examen als typiste „St. Genesius".

Op 16 December slaagden: L. Alba; N. Vasilda; Teresa de Windt; Idelma Cannister; D. Thielman; C. Isenia; Ali Gomez; Frank Davelaar; Fred Sneper; Afgewezen 3.

Voor kantoor-stenograaf 130 lettergrepen: Geëxamineerd één: afgewezen één.

THE FELLOWSHIP OF THE BELLOWS.

Wederom heeft de Fellowship £ 1.000 overgemaakt voor het mooie doel, versterking van de luchtmacht, en zij ontving hierop van Minister Sir Stafford Cripps het volgende telegram:

„I am deeply grateful to the Curaçao branch of the Fellowship for this contribution of 1000 pounds stop their generosity is a source of encouragement to us in our work of providing the Royal Airforce with the Aircraft they need."

Curaçao heeft nu reeds totaal £6.200,— bijgedragen, voorwaar een resultaat na 1½ jaar werk.

Wij hebben het accountantskantoor Vooren bereid gevonden de gehele financiële afrekening van de Fellowship na te gaan en zullen zij een dezer dagen hiermede aanvangen. Het rapport hierover zal t.z.t. gepubliceerd worden.

De score over de maand November was 317.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. A. A. van der Dijs, klerk, op het Gezaghebberskantoor op Bonaire, 4 weken vrijstelling van dienst, met vergunning deze vrijstelling geheel of gedeeltelijk op Curaçao door te brengen; J. E. Azor, opziener der Veldwacht, werkzaam in het 3de district van Curaçao, 2 maanden binnenlands verlof wegens langdurig onafgebroken dienst van meer dan 6 jaren; C. J. Marchena, kommies der belastingen 2de klasse op Bonaire, 4 weken vrijstelling van dienst met vergunning deze vrijstelling geheel of gedeeltelijk op Aruba door te brengen; H. S. Weber, tijdelijk agent 1ste klasse der burgerpolitie op Curaçao, veertien dagen, vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en met vergunning bedoelde vrijstelling geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; L. F. S. Leonardo, vier weken wegens andere redenen dan ziekte, en met vergunning geheel of gedeeltelijk op Bonaire door te brengen.

Werkzaamstelling: Mej. Imelda C. Booi, op de bureau van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao; Rodolfo A. Garmers, op het Postkantoor alhier; Mej. J. C. M. Hart, op het Gezaghebberskantoor op Bonaire gedurende de vrijstelling van dienst van Mej. A. M. van der Dijs; Mej. I. Naar, ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen; Mevr. V. V. Croes, geb. Ruiz, tijdelijk ten Gezaghebberskantore op Aruba; Mej. M. J. van Elzas, als leerling-laborant op het laboratorium van de Openbare Gezondheidsdienst; Mej. U. Toppenberg ten kantore van den Ontvanger op Aruba.

Machtiging: Mej. A. M. Hoogsteder, tijdelijk-schrijfster ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen om bij afwezigheid of ontstentenis van den kassier ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen namens den Ontvanger gelden in ontvangst te nemen en daarvoor kwijting te geven.

Eervol ontslag aan: Mej. F. Muskus, tijdelijk adjunct-commies ter Gouvernements-Secretarie, op haar verzoek, ingang 1 Januari 1943; den Zeereerwaarden Heer Pater A. A. J. M. de Bruyn, als lid van de Commissie van Onderwijs op Curaçao, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten

Benoeming: J. A. G. Horvers, onderwijzer aan het St. Albertus College alhier, tot tijdelijk leraar aan de Gouvernements-leergang tot opleiding van het Voorbereidend Klerkexamen, alhier; Mej. M. M. van der Dijs, tijdelijk werkzaam gesteld op het Gezaghebberskantoor op Bonaire tot ambtenares van het Bevolkingsregister en hulpambtenares van de Burgerlijke Stand voor het eiland Bonaire, gedurende de vrijstelling van dienst van Mej. A. M. van der Dijs; Mej. O. F. Arends, tot schrijfster ter Inspectie der Belastingen alhier; den Weleerwaarden Heer Pater W. C. Möhlmann tot lid van de Commissie van Onderwijs op Curaçao; Mr. W. Ch. de la Try Ellis lid van de Commissie van Onderwijs op Curaçao, die op 31 December 1942 aan de beurt van aftreden is, opnieuw als zodanig te benoemen; Th. F. Toppenberg tot bode ten kantore van den Ontvanger op Aruba:

Een buitengewone Examen-Commissie voor de Bovenwindse Eilanden teneinde in 1942 en 1943 op St. Maarten examens af te nemen.

Tot lid, tevens plaatsvervangend voorzitter, den Heer A. van Meerten, Hoofd der Oranjeschool te Philipsburg, St. Maarten; tot leden: den Heer C. F. Zegers, Hoofd van het St. Thomas-College voor M.U.L.O. te Willemstad; Mej. H. E. Buncamper, vakonderwijzeres in Handwerken voor meisjes bij het Openbaar onderwijs op St. Maarten; Mej. M. M. van der Helm, Hoofd der Biezondere R.K. school voor U.L.O. te Philipsburg, St. Maarten; tot plaatsvervangende leden: Mej. C. M. de Rooy, onderwijzeres aan de biezondere R.K. school voor U.L.O. te Philipsburg, St. Maarten; Mej. A. C. van der Wielen, Hoofd der biezondere R.K. school voor G.L. O.A. te Windwardside op Saba.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

NEDERLAND.

OP WEG NAAR SURINAME.

Honderd Nederlandse vluchtelingen zijn in Jamaica aangekomen op weg naar Suriname. Honderdtachtig anderen hebben Lissabon midden November verlaten. Al deze vluchtelingen hebben twee jaar in Zuid-Frankrijk, Spanje en Portugal gewacht. Het Noordamerikaanse Jewish Joint Distribution Committee heeft gedurende een jaar de financiële zorg voor deze vluchtelingen op zich genomen.

EDO FIMMEN †.

Dinsdag is te Guernavaca bij Mexico Stad, tengevolge van een hartaanval Edo Fimmen overleden, de secretaris-generaal van de Internationale Transportarbeiders Federatie. Hij was 61 jaar oud, een zeer bekend man in Nederlandse en internationale vakbewegingskringen en een fel anti-nazie. Om gezondheidsredenen was hij dit jaar van Londen naar Mexico gegaan. De Confederación de Trabajadores de America Latina zond haar betuigingen van deelneming aan de familie. Er was een crematie-plechtigheid, die door duizenden en duizenden werd bijgewoond. De as zal naar Engeland worden gebracht.

Buitenland.

DARLAN ANTWOORDT OP VRAGEN VAN AP-CORRESPONDENT.

Wes Gallagher seint uit Noord-Afrika:

Darlan verklaarde openlijk, dat de formidabele Franse slagvloot in Dakar, Alexandrië en andere Noordafrikaanse havens zich op zee zal voegen bij de Britsen en Noordamerikaanse vloten om de as te bestrijden. In een exclusieve verklaring voor den correspondent van de Associated Press beschreef Darlan de redenen van zijn onderhandelingen met de Duitsers in Vichy gedurende de laatste twee jaren en in antwoord op een vraag betreffende De Gaulle gaf hij uitdrukking aan de hoop, „dat alle Fransen, die in staat zijn de as te bestrijden, dit in zo groot mogelijke aaneengeslotenheid zullen doen". Darlan gaf schriftelijk antwoord op vragen, die door de Associated Press werden aangeboden kort nadat hij zijn eerste persconferentie voor de Geallieerde pers had gehouden sedert de val van Frankrijk.

Met het geven van de eerste definitieve verklaring omtrent de Franse slagvloot, welker steun de Geallieerde vlootmacht zeer zal opvoeren, antwoordde Darlan: „Ja, definitief" op een vraag, die luidde: „Is Mijnheer Darlan van plan de Franse vloot, welke zich in Dakar, Alexandrië en de Noordafrikaanse havens bevindt, te gebruiken tegen de as?"

In antwoord op de vraag: „Erkent Mijnheer Darlan De Gaulle's Nationale Comité als de vertegenwoordiging van enig deel van Frankrijk?" sloot de Admiraal op veel betekenende wijze niet de deur voor een aansluiting tussen de twee Franse belangen, doch antwoordde hij: „Voor het ogenblik heb ik over dit onderwerp geen verklaring te doen, doch ik wens ten zeerste, dat alle Fransen, die in staat zijn de as te bestrijden, dit zo aaneengesloten als mogelijk is zullen doen."

In dezelfde lijn werd door de Associated Press de volgende vraag gesteld: „Zal de Regering van den Heer Darlan worden beschouwd als de vertegenwoordiging van Frankrijk over de gehele wereld; dat is, omvat zijn Regering het gehele Franse imperium of slechts Noord-Afrika en Dakar?"

De Admiraal antwoordde: „Voor het ogenblik vertegenwoordigt de Hoge Commissaris Noord-Afrika en Frans West-Afrika."

Wederom in de derde vraag betreffende de coalitie van de Franse bewegingen was de bewoording als volgt: „Is de Regering van den Heer Darlan van plan een coalitie aan te gaan met de andere Franse bewegingen in de wereld teneinde een enkele vereniging van Fransen tegen den vijand te stellen?"

De Admiraal antwoordde: „Mijn enig plan is om een volledige verstandhouding te bereiken met de Verenigde Staten, Groot Britannië en hun Geallieerden om in zo groot mogelijke omvang aan de oorlogsinspanning bij te dragen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 17.12).

DUITSE TEGENAANVALLEN AAN HET STALINGRAD-FRONT.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

De Duitse tanks werden weer in de strijd geworpen met een grote steun van de luchtmacht en beukten op de Russische linies op de nieuw gewonnen grond ten Zuid-Westen van Stalingrad. Men slaagde er echter niet in de oude stootkracht van de pantserstrijdkrachten in het veld te brengen. Sedert de Duitsers een wig hebben weten te drijven in de Russische verdedigingswerken op Maandag jl., meldden de Russische berichten, dat de nazies door de Sovjet-tegenaanvallen werden geblokkeerd. Het offensief van het Rode leger aan het Centrale front ten Noord-Westen van Moskou heeft evenwel gestadig voortgang over de met sneeuw bedekte bossen, waar de Duitsers zich verschanst hebben. De Russische stellingen aan dit front werden beschreven als te liggen op ruim 300 kilometer ten Westen van Kalinin in het gebied van Velikie Luki. „Pravda" deelde mede, dat ondanks hevige Duitse tegenaanvallen verschillende basische verdedigingspunten op de nazies werden veroverd ten Westen van Rzhev.

Ondanks de mist, die over de slagvelden hing en de slechte zichtbaarheid ondernam de Duitse luchtmacht wederom haar aanvallen op Stalingrad en poogde zij de Russische frontlinies uit te roeien. De vliegtuigen werden evenwel door de Russen tot de terugtocht gedwongen. Onlangs beperkten de Duitsers hun luchtactiviteit teneinde transportvliegtuigen te gebruiken.

De eerste grote aanvallen op Stalingrad werden ondernomen door twee regimenten infanterie, gesteund door 80 tanks. Deze aanvallen werden ingezet na een hevig artillerie-vuur. De aanvankelijke Duitse doorbraak werd onschadelijk gemaakt door de Russische artillerie, terwijl het voetvolk zich ingroef om weerstand te bieden aan de tegenaanvallen. De Duitsers vergrootten hun druk op de linkerflank der Russen en brachten daar hun reserves bijeen. Daarna voerden de Duitsers tien aanvallen uit, welke de manschappen van het Rode leger dwongen zich naar hun tweede verdedigingslinie terug te trekken. Een kleine vijandelijke groep, die trachtte de Sovjet-linies te doorbreken, werd door de Russen omsingeld en buiten gevecht gesteld. Het was voor de Russen gedurende de laatste twee dagen een harde strijd om te voorkomen, dat de nazies verdere voortgang zoud enmaken. De Russen vielen eerst een Duitse flank aan, waardoor deze zich terugtrok. Daarna sloeg men naar een andere en bedreigde deze met omsingeling. Men deelde mede, dat de vooruitgeschoven Duitse groepen een grimmige tegenstand bieden, terwijl nog meer reserves in de strijd worden geworpen.

Ten Noord-Westen van Stalingrad bleven de vermoeide Duitse troepen in hun stellingen. „Rode Ster" zeide, dat twee bataljons van het vijandelijke voetvolk tezamen met twee groepen tanks in een sector ten Oosten van de Don aanvielen, waar zij poogden een heuvel te omsingelen. Het artillerievuur der Russen deed den vijand evenwel wanordelijk terugtrekken. „Pravda" deelde mede, dat de Russen een gunstig gelegen linie veroverden ten Noord-Westen van Stalingrad waar de vijand in de aanval was.

Aan het Caucasus-front bleef het betrekkelijk stil. Het Rode leger deelde evenwel mede, dat de Sovjets, die ten Zuid-Oosten van Naltsjik aanvallen, zich een weg gebaand hebben in de Duitse versterkte linie. Deze aanval werd uitgevoerd aan een kruispunt van wegen, waar de Duitsers goed in hun loopgraven verschanst waren. „Rode Ster" zeide, dat de vijand een rookgordijn trok teneinde de verdedigingstroepen te dekken. De Russen zetten evenwel meer kracht bij hun aanval en verdreven de nazies uit een aantal stellingen" (Moskou, (AP) 16.12).

DE CAMPAGNE VAN HELLAS EN CRETA.

Volgens een boekje, dat heden door het Britse Ministerie van Voorlichting werd uitgegeven over de mislukte verdediging van Hellas en Creta in 1941, heeft het Britse leger daarbij vijf successen behaald. Deze zijn: 1) het den Duitsers doen afzien van hun mogelijke plannen om dwars door Turkije in de richting van de Caucasus op te dringen; 2) het doen uitstellen van een Duits offensief tegen Rusland gedurende verschillende critieke weken; 3) het voor de tijd van een jaar verwijderen van het gevaar, dat de Duitsers door middel van valschermtroepen een invasie zou betrachten van andere bastionnen in het Midden-Oosten; 4) de tijd, die men gewonnen heeft teneinde de „gevaarlijke toestand" in Syrië, Irak en Perzië te herstellen; 5) het doden van 8000 Duitse soldaten en het verwonden van 11.000 Duitse man troepen.

De Britse nederlaag in deze campagne is volgens deze uiteenzetting te wijten geweest aan de minderwaardigheid van het Britse materiaal en aan het feit, dat de Duitsers „practisch de onbetwiste meesterschap hadden in de lucht." Zelfs indien de Britten elk vliegtuig, dat zij geproduceerd hadden, naar het Midden-Oosten zouden hebben overgebracht, dat zou men nog niet de luchtinvasie van Creta hebben kunnen tegengaan.

De Britse luchtmacht was wat aantal betreft niet bij machte meer te doen dan de vijandelijke vorderingen, zelfs met behulp van de beste weersomstandigheden, enigszins te hinderen (Londen, (AP) 16.12).

SURINAME IS TEVREDEN.

Uit Paramaribo wordt gemeld, dat men daar zeer is ingenomen met het telegram, dat de Gouverneur van Frans Guyana gezonden heeft aan Gouverneur-Generaal Boisson van Frans West-Afrika. Men klaagde in Suriname nogal eens over de politiek der Verenigde Staten ten opzichte van het aangrenzende Frans Guyana, doch nu wordt algemeen gezegd, dat deze politiek in haar resultaten toch wel heel goed blijkt te zijn geweest.

Suriname was er altijd van overtuigd, dat de openbare mening in Frans Guyana sterk tegen Vichy en het totalitaire systeem, zoals dat aan Cayenne werd opgedrongen, gericht was. Uiteraard betekent deze opklaring niet, dat Suriname ook maar een ogenblik zijn waakzaamheid zal doen verslappen of zijn militaire maatregelen zou veronachtzamen.

ARUBA.

HET WATERPROBLEEM OP ARUBA.

Onze Correspondent te Oranjestad, Aruba, schrijft ons:

Zoals reeds bekend is, bevinden zich op Aruba sedert begin November twee geologen, die gekomen zijn om voor het Gouvernement de aardlaag te bepalen. Dit met het oog op de waterquaestie van de ondergrondse rivier van Frère Appolinaire.

Gelijk reeds eerder vermeld, werd de diepte van de ondergrondse stroom door Frère Apolinaire geraamd op 900 voet. Deze diepte is men reeds voorbij en thans zit men op een diepte van ongeveer 950 voet. Het werk werd gestaakt in afwachting van vier duims boren en pijpen, die in de Verenigde Staten besteld werden. Volgens verkregen inlichtingen van den Gezaghebber staan deze materialen klaar en ingepakt te New York om ingescheept te worden, zodra de nodige scheepsruimte beschikbaar is. Dezer dagen vervoegden wij ons bij den Gezaghebber om het een en ander te informeren omtrent de geologen, die hier al een paar weken aan het werken zijn.

Tot onze grote verwondering moesten wij van den Gezaghebber vernemen, dat deze in het geheel niets afwist van het doen en laten van die Heren. De Gezaghebber wist alleen, dat ze hier waren, doch heeft ze nog niet eens gezien. Het verwonderde ons, dat er tussen deze mensen, die hier gekomen zijn om zulk een voorname taak te verrichten en den Gezaghebber geen contact bestaat.

Hoe het ook zij, wij hadden het genoegen met deze twee Heren in aanraking te komen, die ons welwillend te woord stonden. Het zijn de Heren R. Leleu en C. Aynard, die als hun beroep opgaven: Geophysicists, hetgeen overeenkomt met natuurkundige specialisten op aardbodemgebied. Deze mensen hadden tot opdracht om de diepte van de rotslaag te bepalen in verband met het boren naar zoet water zoals door Appolinaire bepaald was. Zij gaan te werk volgens het Schlumberger-proces, waarbij een potentiaal meter wordt gebruikt gebaseerd op electrische weerstandmetingen van de grond. Zij kozen tot werkveld, te beginnen bij tanki Lindert (hoger gelegen), verder naar de plaats genaamd Ponton om terug te komen bij de eigenlijke zogenaamde Appolinaire-put, alwaar ook metingen werden verricht, om de rotslaag te bepalen.

De eigenlijke chef is de Heer Leleu, die ons mededeelde, dat zij klaar zijn met het veldwerk en dat zij thans over hun rapport werken om het het Gouvernement aan te bieden, hetgeen volgens den Heer Leleu binnenkort zal plaats vinden en dan pas mogen er meer gegevens verstrekt worden over hun bevindingen.

Op onze vraag aan den Heer Leleu omtrent de diepte van de rotslaag bij de Appolinaire-put, wilde deze niets loslaten en zeide ons, dat zulke gegevens verstrekt mogen worden, nadat het Gouvernement zulks ter inzage heeft gekregen. Gesproken over het boek, geschreven door Professor Westerman over de aardlaag van Aruba, zeide de Heer Leleu, dat dit boek door hem beschouwd wordt als zeer juist en goed.

Op onze vraag wat de Heer Leleu dacht over de aanwezigheid van zoet water onder de rotslaag, antwoordde deze, dat hij over dit onderwerp zich onzijdig wenste te houden. Deze Heren hebben ook gewerkt bij de C.P.I.M. in verband met een waterprobleem. In aansluiting hierop hadden wij een gesprek met den Heer Smith (een der boorders, die bij de Appolinaire-put werkt) over de capaciteit van de machine. Volgens den Heer Smith is de capaciteit van de machine ongeveer 1000 voet, hetgeen wil zeggen, dat in geval de rotslaag, zoals door de geologen is vastgesteld, meer dan 1000 voet bedraagt — laten wij veronderstellen, dat de rotslaag 1400 voet bedraagt — deze machine niet meer geschikt zal zijn om verder door te boren.

Daarom is het van een zeer groot belang voor Aruba, dat het Gouvernement zorg drage, dat er binnenkort een grotere, moderne machine in de plaats kome, zodat men aan één suk door kan blijven werken aan de Appolinaire-put, om zodoende spoedig te geraken tot een prachtig resultaat volgens de voorspelling van Frère Appolinaire of (wat wij niet hopen) tot een grote teleurstelling!

MUZIEKAVOND IN HET ZEEMANSHUIS.

Wegens ziekte kan de lichte muziek, die hedenavond in het Katholieke Zeemanshuis zou worden ten gehore gebracht voor de zeelieden van de Marine en Koopvaardij niet doorgaan.

ALLERLAATSTE NIEUWS

Londen: Berichten uit Caïro maakten melding van felle gevechten tussen de vooruitgeschoven elementen van het leger en de terugtrekkende Duitse strijdkrachten. Er zijn tekenen, die erop wijzen, dat de verslapping in de Tunische strijd niet van lange duur meer zal zijn. Er heerst een toenemende luchtactiviteit boven de gevechtsgebieden, en het terrein biedt goede mogelijkheden voor het voeren van tankoperaties op grote schaal. William King, AP-correspondent zeide, dat de Geallieerden ten Westen van Medjez el Bab hun stootkracht opvoeren voor de grote aanval teneinde de Duitsers uit Tunis te verdrijven. Hij verklaarde evenwel, dat dit geen gemakkelijke taak zal zijn. De nazies van hun kant hebben een groot leger in Tunis geconcentreerd waaronder enige van hun meest geharde troepen. Het zal voor Hitler een van zijn grootste inspanningen zijn om thans de Geallieerden tegen te houden.

— **Caïro:** Het communiqué van Caïro zeide, dat de vooruitgeschoven strijdkrachten gisteren vroeg Wadi Matratin bereikt hebben en daarna Zuidwaarts zijn gezwenkt en de vluchtende colonnes van den vijand hebben gescheiden. De vijandelijke troepen in deze gebieden, die trachtten door te breken, leden zware verliezen. De Geallieerde gevechtsvliegtuigen gingen voort met hun aanvallen op den vijand.

Men bombardeerde objecten in het gebied van Nofilia en bereikte goede resultaten. Uit Londen meldt men, dat volgens de radio van Marokko, de Duitsers zich hebben teruggetrokken uit Medjez el Bab, ten Zuid-Westen van Tunis. Men zeide, dat het verloop van de strijd reeds een andere koers heeft genomen onder het gewicht van de Geallieerde meerderheid in de lucht. Dit bericht was dus in tegenspraak met de vroegere uitzending van de Vichy-radio, die beweerde, dat de Geallieerden Medjez el Bab ontruimd hadden.

— **Moskou:** „Rode Ster" zeide, dat gevangen Duitse vliegers mededeelden, dat het Russische offensief aan het Centrale front talrijke eenheden van de Duitse luchtmacht belette om naar Noord-Afrika te worden overgebracht. Deze vliegers deelden mede, dat zij opereerden boven Engeland en het Noordelijke gedeelte van Frankrijk. Zij zeiden, dat indien het Russische offensief niet ware ingezet, zij zouden zijn verplaatst naar Noord-Afrika onder bevel van Generaal Stumpff.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Wes Gallagher deelt mede, dat Admiraal Darlan ronduit heeft verklaard, dat de formidabele eenheden van de Franse vloot in Dakar, Alexandrië en Noordafrikaanse havens zich zullen voegen bij de Britse en U.S.A.-zeemachten teneinde de As te bestrijden.

In een verklaring, die alleen voor dezen AP-correspondent was opgesteld, gaf Darlan, die thans door Eisenhower erkend is als de Hoge Commissaris van Frans Afrika, de redenen omtrent zijn onderhandelingen met de Duitsers gedurende de laatste twee jaren. Met betrekking op Generaal De Gaulle, bracht hij zijn hoop tot uitdrukking, dat „alle Fransen, die in staat zijn te vechten, zulks zullen doen in nauwe samenwerking". Deze geschreven verklaring werd Wes Gallagher aangeboden kort nadat de Darlan een persconferentie was bijeengeroepen voor de vertegenwoordigers van de Geallieerde Pers.

FILM.

Bekendmaking.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken, hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur, bij G.B. d.d. 12 September 1942 No. 5654 heeft het noodzakelijk geoordeeld de maximumprijzen zooals laatstelijk vastgesteld bij Beschikking van den 2den December 1942 wederom te wijzigen voor wat betreft de artikelen boter, melk in blik, gezouten varkenskoppen en gezouten varkensstaarten. De nieuwe werden vastgesteld bij Beschikking van den 14den December 1942.

De maximumprijzen met ingang van den 14den December luiden als volgt.

A. Voor den kleinhandel op het eiland Curaçao:

1. Boter		
merk „Swift"	per blik van 10 lbs	f 10.10
	per blik van 5 lbs	„ 5.75
	per blik van 400 gram	„ 1.10
	per blik van 200 gram	„ 0.57
	per ½ kg uitgewogen	„ 1.35
merk „Tulipan"	per blik van 10 lbs	„ 9.40
	per blik van 5 lbs	„ 6.- -
	per blik van 1 lbs	„ 1.20
	per ½ kg uitgewogen	„ 1.35
2. Bruine Suiker	per ½ kg	„ 0.12
3. Cigaretten (Amerikaansche Import)	per doosje van 10 pakjes van 20 stuks elk	„ 3.80
	per pakje van 20 stuks	„ 0.425
4. Corned Beef		
merk Libby & Swift	per blik à 12 oz	„ 0.59
	per blik à 8 oz	„ 0.40
merk „Hereford"	per blik à 12 oz	„ 0.51
alle andere merken	per blik à 12 oz	„ 0.55
	per blik à 8 oz	„ 0.40
5. Gedroogde en gezouten visch	per ½ kg	„ 1.10
6. Kippeneieren	per stuk	„ 0.18
7. Lucifers		
merken „Sweet Life", Fire Chief" en „Ohio"	per pak van 10 of 12 doosjes	„ 0.25
alle andere merken	per pak van 10 of 12 doosjes	„ 0.20
8. Mais	per kg	„ 0.25
	per „cana"	„ 0.19
9. Maismeel	per „cana"	„ 0.23
10. Melk in blik		
merk „Ideal" en „Carnation"	per blik van 14½ oz	„ 0.27
	per blik van 6 oz	„ 0.14
merk „Gloria"	per blik van 14½ oz	„ 0.28
	per blik van 6 oz	„ 0.14
alle andere merken	per blik van 14½ oz	„ 0.26
	per blik van 6 oz	„ 0.13
11. Red Snapper	per kg	„ 1.15
12. Rijst		
Surinaamsche rijst	per ½ kg	„ 0.20
Amerikaansche rijst	per ½ kg	„ 0.32
13. Witte Suiker	per ½ kg	„ 0.16
	per zakje van 5 lbs	„ 0.725
14. Zaklantaarnbatterijen (alle maten één-cellige batterijen)	per stuk	„ 0.28

B. Voor den groothandel op het eiland Curaçao:

1. Boter		
merk „Swift"	per kist van 6 blikken à 10 lbs	„ 50.35
	per kist van 12 blikken à 5 lbs	„ 57.40
	per kist van 48 blik. à 400 gr.	„ 43.60
	per kist van 100 bl. à 200 gr.	„ 47.60
merk „Tulipan"	per kist van 10 blik. à 10 lbs	„ 78.30
	per kist van 12 blik. à 5 lbs	„ 66.—
	per kist van 50 blik. à 1 lbs	„ 50.—
2. Bruine Suiker	per baal van 100 lbs	„ 7.80
3. Gedroogde en gezouten visch	per kist van 100 lbs netto	„ 62.—
4. Gezouten varkenskoppen		
geimporteerd uit Amerika	per vat van 200 lbs	„ 59.75
geimporteerd uit Argentinië	per vat van 200 lbs	„ 49.—
5. Gezouten varkensstaarten		
geimporteerd uit Amerika	per vat van 100 lbs	„ 43.85
geimporteerd uit Argentinië	per vat van 200 lbs	„ 94.20
6. Melk in blik		
merk „Ideal" en „Carnation"	per kist à 48 blikken à 14½ oz	„ 10.90
	per kist à 96 blikken à 6 oz	„ 10.90
merk „Gloria"	per kist à 48 blikken à 14½ oz	„ 11.35
	per kist à 96 blikken à 6 oz	„ 11.35
alle andere merken	per kist à 48 blikken à 14½ oz	„ 10.55
	per kist à 96 blikken à 6 oz	„ 10.50
7. Witte Suiker	per baal van 100 lbs	„ 11.80
	per baal v. 20 zak. à 5 lbs elk	„ 12.75

Het publiek wordt nogmaals dringend verzocht van iedere poging om tegen hoogere prijzen dan bovenstaande te verkoopen kennis te geven aan het Bureau voor Sociale en Economische Zaken Scharloo 76 telefoon 1842.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken

Lloyd Gordon Smith overhandigt den Maduro's de Bronzen Plaque

40 jaren samenwerking tussen twee ondernemingen van wereldfaam.

„Nimmer een conflict", zegt Lloyd G. Smith.

„Wij hebben slechts onze plicht gedaan", antwoordt Charles L. Maduro.

MOMO ZAG TOEKOMST IN DE OLIE: 1902.

Lago en Maduro werken steeds samen zonder contract maar in wederzijds vertrouwen.

Gedurende een biezondere plechtigheid had gistermorgen ten kantore van de firma Maduro aan het De Ruyterplein de overdracht plaats van een grote bronzen plaque, die voor altijd de herinnering zal bewaren aan hetgeen deze bekende Curaçaose firma in het tijdsverloop van 1902 tot 1942 gedaan heeft voor de Standard Oil Company van Nieuw Jersey en de Lago Oil and Transport Company.

In een van de ruime, luchtgekoelde kantoorzalen verzamelden zich hiertoe gistermorgen een groot aantal gezaghebbende personen uit de Curaçaose en Arubaanse maatschappij. Benevens den Delegaat van den Landvoogd, Dr. Cornelius Süthoff, waren ook vertegenwoordigers van de verschillende kerkgenootschappen aanwezig, w.o. Z.H.E. Mons. Petrus I. Verriet O.P. met Secretaris, Ds. Hendrik W. Eidermans, Rabbijn Mortimer A. Correa enz. Verschillende leden van het consulaire corps te Willemstad waren gekomen, onder wie de Deken van dit corps, Consul Benjamin J. Delvalle van Denemarken, en vanzelfsprekend de Consuls van de Verenigde Staten van Venezuela, van de Verenigde Staten van Amerika, van het Verenigd Koninkrijk enz. Uit de commerciële wereld waren de directeuren van alle grote maatschappijen aanwezig, ook die van de Koninklijke, welke aanwezig was in de persoon van Prof. Mr. Adriaan S. Oppenheim en van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij in de persoon van Ingenieur Jan Noorduyn. Ook de oud-onderdirecteur van deze laatste maatschappij, gedurende wiens ambtsperiode uiteraard veel contact had bestaan, de Heer Willem van Eyk, was persoonlijk aanwezig.

Een groot aantal hoofdambtenaren en hoofden van dienst had voor een ogenblik de dienst verlaten om deze biezondere gebeurtenis bij te wonen. De Heer Joseph A. Correa, directeur van de Maduro's Bank, en de verschillende Heren Maduro verwelkomden de gasten. Verschillende heren waren van Aruba overgekomen, onder wie de Oudst Aanwezend Zee-officier van Aruba, Frits J. E. Krips. Namens de Standard Oil Company waren aanwezig de Heren Lloyd Gordon Smith, ondervoorzitter van de Lago Oil & Transport Company te San Nicolas, Aruba, benevens de Heer Sabourin.

Ondervoorzitter Smith nam het eerst het woord en sprak in het Noord-amerikaans een rede uit, waarin hij terugging tot het jaar 1902, toen de spreker — zo zeide hij — nog maar een kleine jongen was, maar toen de grondslagen voor de jarenlange samenwerking tussen de Firma Maduro en de Standard waren gelegd. Met de jaren groeide dit contact en de spreker merkte blijde op zich niet te herinneren dat er ooit een conflict was geweest. Aan het oudste lid van de firma den Heer Momo Maduro werd daarom de gouden speld met diamand gegeven en ter herinnering aan het heugelijke feit reikte ondervoorzitter Smith hierna aan den Heer Charles Levi Maduro de zwaar-bronzen plaque met inscriptie over om in de muren van het gebouw tot een blijvend aandenken te worden.

De champagne fonkelde, de fotografen deden hun werk, er werd gelukgewenst en gepraat.

Toen hield de Heer Charles L. Maduro namens de firma Maduro een interessante, historische rede. Van buitengewoon belang voor de geschiedenis van de eilanden Aruba en Curaçao blijkt wel de firma Maduro te zijn geweest. Na den Delegaat des Landvoogden te hebben begroet en na zijn respecten te hebben gebracht aan den Apostolisch Vicarius, richtte de Heer Maduro zich tot de verdere aanwezigen:

We are gathered here, to celebrate another milestone in the existence of our firm. I said another, because we all know that in the course of 105 years, there are bound to be at intervals occasions for the celebration and commemoration of events which bring back happy memories of the past. Five years ago, we celebrated the centenary of our firm or should I say the first centenary, on which occasion we also had the pleasure of having most of you in our midst together with other friends in Curaçao, whilst in New York we had with us amongst others, several of the officials of your esteemed company. Mr. Smith and Mr. Sabourin, to-day we feel proud indeed of the decision of your company, to present us with a bronze plaque, in recognition of 40 years' service which our firm has rendered the Standard Oil Company. This is an extremely fine gesture of your company, and although we feel that all we have done was only what would be expected from us, it is nevertheless very gratifying to see, that our efforts in behalf of your company have been appreciated and rewarded in such a gracious manner. We therefore wish to express to you and your company, our most sincere gratitude.

And now, with your permission, I would like to recall some of our past history, which I think will be interesting to all here. Forty years, or 1902, is quite a number of years to recall: and if you compare the Curaçao of today with the Curaçao of forty years ago, you will agree with me that a tremendous change has taken place. I even doubt whether you could find a greater progress in any other part of the world. Curaçao was then known by very few people in the outside and only as a barren, rocky island in the West Indies. Now there are very few people in the world who do not know what Curaçao is and means as an important international center of utmost value for the war effort, due principally to the fact, that we have the two biggest oil refineries of the world, operating in free Netherlands territory in the interest of the great united nations which are fighting for the continuation of democracy: in fact, for a more decent and better world where everyone can think and live in freedom.

In 1902, there were of course no refineries here, but although not many, there were even then, some steamers and warships calling here occasionally which needed oil for their machinery and engines. At that time, our firm was starting the coal business, this on the initiative and efforts of the one who today is our senior partner, S.E.L. Maduro, (Momo), and with the cooperation of Mr. Arthur Smith, son of the American Consul, Mr. L. B. Smith, who as we all know contributed so much to the progress of our dear island, by constructing the famous pontoon bridge, building the electric power station, establishing the Curaçao Water Works, and starting the importation of ice from the U.S.A., in which enterprises I am proud to say, our firm was his silent partner. Momo, who shortly before joined our parents in the office, and was rather ambitious as I think he still is after all these years, suggested that we start a bunkering station in our harbour and as already mentioned enlisted Arthur Smith to cooperate with him. I will only say now that after a few years, Curaçao became one of the most important coal bunkering station in the West Indies, holding the record for fast delivery. That was the golden era of the „Black Diamond" when all steamers used coal. Now it is only oil and a ship using coal hardly ever calls here. It so happened that in 1902 one of the engineers of a warship, needed some lubricating oil badly and could not find it here. The oil he wanted was Vacuum Oil and Momo sollicited and obtained the agency of the Vacuum Oil Company which we still hold.

Momo, foreseeing a future in the oil business was interested in trying to sell kerosene to the population of Curaçao. He therefore wrote to the Vacuum Oil Company and inquired whether they produced kerosene, sending them an order, **our first order, of 25 cases.** The Vacuum Oil Company did not and does not make kerosene, but they recommended our firm to the West India Oil Company, which shipped us our first order consisting of 25 cases of kerosene „Luz Superior" and in October 1902, or 40 years ago, appointed us their agents. As this was our first entry in the oil businesss and our first connection with the Standard Oil Company, for as you know the W.I.C.O. is a subsidiary of the Standard.

Momo started advertising „Luz Superior" and some years later when Mr. J.H. Senior, who had been in the meantime appointed President of the West India Oil Company, visited our island for the first time, he was very much impressed with our advertisement at the entrance to the harbour near the bridge reading **„Kerosene Luz Superior is Electric Light for the Poor."** „Luz Superior" and later „El Capitan" became the favorite kerosene. In the meantime the coal business gradually dwindled to nothing while oil became the fuel for all ships, merchantmen as well as men of war. The change from coal to fuel oil took place comparatively quickly and the establishment of the two refineries in Curaçao and Aruba undoubtedly contributed considerably in this direction.

As agents in Curaçao of the West India Oil Company, now the Lago Oil & Transport Co. Ltd., we offered them our properties for the erection of oil tanks to supply fuel oil to shipping. With the materialization of this proposal our coal bunker station was converted into a fuel oil bunker station.

With rapid strides, thereafter, Curaçao increased in importance as an international bunkering station. Our firm, and especially Momo in New York, carried on an intensive campaign of publicizing the advantages of Curaçao as an oil bunkering port and I do not believe I am unduly immodest in stating that many a steamship company and in the main the tourist passenger ships were induced through these efforts to include Curaçao as a port of call principally for the bunkering of their ships, with the resultant benefits for the economy of the island.

Curaçao and Aruba are today two of the most important bunkering stations and oil processing ports of the world and our firm feels proud indeed for having been able to contribute to a certain extent to the progress made, by offering our facilities and our services to that effect.

But most of all we do appreciate and value, the friendship which has always existed between our firm and the Standard, which includes the Lago, or better said between the directors of our firm and those of Standard and Lago. In fact our connections are and have always been more than mere business; and a proof of this was the fine gesture of the big board in New York which lately gave to Momo (S. E. L. Maduro) as the senior member of our firm as a rare exception the coveted service button of Standard Oil of New Jersey for service rendered to the Company during the 40 years we have been acting as its agent and representative in Curaçao.

Momo has some very high decorations of different countries, as The Netherlands, France, Venezuela etc. and I can assure you that it gave him just as great pleasure and made him feel just as proud to receive this exceptional proof of high esteem from your company, with which we have such close connections and with the officials of which we maintain such good and sincere friendship. I know how much Momo would have enjoyed being with us on this special occasion because I need not tell you that he is the one responsible for all this, and he should mention at this occasion of the one with whom we had the closest connection since the very beginning and who always proved to be one of our best friends and staunchest supporters, our dear friend J. H. Senior — Joe, whose picture has been hanging here in our office for many years.

Alle aanwezigen bezichtigden hierop het portret, waarna de Heer Charles L. Maduro vervolgde:

I can remember how once, many years after we were working together, some one wanted tot find out something about our contract with Standard. The contract could not be found and Joe said the following: „After all we need not worry about a contract with the Maduro's because during so many years we never had to look at it (it might have been 25 years or more), and our experience with them is, that we can work with them without a contract, knowing that if there might be anything to arrange, we know in advance that it will be done without any trouble, once that a mutual full confidence exists between the two concerns".

Those were fine words which we shall never forget, and like this incident we had many during our 40 years relationship.

May I now, in the name of our firm and in my own express to you our most sincere thanks for this beautiful plaque and for what it represents, the recognition of 40 years service to a world concern like yours, and may I request you to please convey to the board of directors of the Standard & Lago our gratitude for this new proof of appreciation which we have today received from them, with the assurance that we shall continue in the future as in the past, to dedicate our best efforts to promote their interests here and where-ever we might be able to do so.

De spreker nodigde vervolgens alle aanwezigen uit hun glazen te ledigen „to the continued progress of the Standard Oil of New Jersey & Lago Oil & Transport Company Ltd., as well as to the members of the Board of Directors in New York and their representatives in Aruba & Caracas".

Weer fonkelde de champagne, weer knetterden de fototoestellen en flikkerden de lampen. Nog even werd het stil, toen Dr. Cornelius Süthoff namens het Gouvernement van Curaçao aan de Firma Maduro gelukwensen overbracht. „De Gouverneur zelf is verhinderd door drukke ambtsbezigheden, doch droeg mij op u namens Hem in het biezonder geluk te wensen, u, Mijnheer Smith, en u, Mijnheer Charles Maduro, met deze dag. Moge de samenwerking tussen uw beide firma's nog menig maal veertig jaren duren in het welzijn van uw firma's en van ons staatsdeel".

De officiële plechtigheid was hiermede ten einde en de gasten verlieten langzamerhand het gebouw. Een mijlpaal in de commerciële geschiedenis van Curaçao was voorbij.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 17 Dec.:

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. De Roos, tel. 416, Negropont 33A.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468 en Hr. J. Prins, tel. 30.

Sportclub „Asiento": Hockey: Om de Curaçaose hockeybenen niet al te stram te laten worden en te zorgen, dat hockey-sticks en -ballen nog onder het stof teruggevonden kunnen worden, lijkt het ons tijd met hernieuwd enthousiasme dit edele spel weer te gaan beoefenen. Ter gelegenheid van de heropening van het hockey-seizoen zal as. Zaterdag van 15.30 uur af door de verenigingen C.S.C., Van Engelen, Kwiek en Asiento gezamenlijk geoefend worden op het Kwiek-terrein. Wij verwachten er vele Asiento-mensen. Om 16.00 uur wordt een oefenpartijtje gespeeld tussen Kwiek en Asiento; om 17.00 uur tussen C.S.C. en Van Engelen. In ieder geval wordt het volgende Asiento-elftal verwacht:

W. Soederhuizen
Mevr. v. Beveren Bakker
De Boer
Mej. Den Boef Mej. v.d. Steen
v. Schouwenburg
Mevr. Clemens Mevr. Kemper Kuipers